

Công tác sửa đổi Hiến pháp 1992 của Nhà nước CS Việt Nam mới nhúc nhích quanh Ban Biên tập dự thảo nhưng bằng cách “có đổi cũng như không”

đã thay ngay từ cái miệng nhưng ngụy i Lãnh đạo Quốc hội, cơ quan có trách nhiệm biểu quyết Ban Hiến pháp mới đổ trù vào cuối năm 2013.

Trước hết, hãy nghe Chủ nhiệm Ủy ban Pháp luật Phan Trung Lý phát biểu tại phiên họp của Quốc hội ngày 4/8 (2011): “Ủy ban Thường vụ Quốc hội đề nghị Ủy ban soạn thảo, bổ sung Hiến pháp năm 1992, bao gồm: chế độ chính trị; chế độ kinh tế; văn hóa, giáo dục, khoa học và công nghệ; bộ luật Tố tụng Việt Nam xã hội chủ nghĩa; quyền con người, quyền và nghĩa vụ công dân; tổ chức bộ máy nhà nước; kể thuật trình bày các quy định của Hiến pháp.

Theo đó, về chế độ chính trị, không đề nghị lãnh đạo toàn diện của Đảng Cộng sản Việt Nam đối với Nhà nước và xã hội đã đề nghị nhân dân ta, mà đề nghị cao nhất là Quốc hội thảo luận và ghi vào Hiến pháp.” (Báo T

“Sở lãnh đạo toàn diện” này đã được ghi trong Điều 4 Hiến pháp 1992: “Đảng cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, đội biểu trưng thành quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của cả dân tộc, theo chủ nghĩa Mác - Lê Nin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội.

Mới tổ chức của Đảng hoạt động trong khuôn khổ Hiến pháp và pháp luật.”

Tuy nhiên điều 4 này không phải là của dân, do dân và vì dân bởi dân không viết, không ai hỏi ý

kiến dân xem họ có bằng lòng trao cho quyền “lãnh đạo Nhà nước và xã hội” hay không mà quyền đã từ chối từ chối này rồi bằng Quốc hội, cũng toàn là người của đảng hay đảng họ đảng họ phải hóa bằng cuộc bỏ phiếu để rồi nói rằng “Quốc hội đã thay mặt dân” trao quyền cho đảng !

Như vậy, mặt khi đã “khẳng định” rồi thì còn chờ nào để sửa, mà ai dám thay đổi nên Hiến pháp tiếp tục lại sẽ vẫn dành cho cái tên “theo chủ nghĩa Mác - Lê Nin và tiếp tục Hô Chí Minh”.

Đến ngày 7/9 (2011) tại Phiên họp đầu tiên của Ban Biên tập dự thảo sửa đổi Hiến pháp, Nguyễn Sinh Hùng, Chủ tịch Quốc hội cũng nói rõ: “Nhưng nội dung sửa đổi sẽ bám sát và kế thừa Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội và các văn kiện khác của Đại hội lần thứ XI của Đảng.”

Vậy “Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội (Bổ sung, phát triển năm 2011)” nói gì ?

Điểm quan trọng nhất viết trong phần IV của Cương lĩnh (Hội đồng Chính trị và Vai trò Lãnh đạo của Đảng) xác quyết rằng :” Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đảng tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam; đội tiên phong trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của dân tộc. Đảng lấy chủ nghĩa Mác - Lênin và tiếp tục Hô Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho hành động, lấy tập trung dân chủ làm nguyên tắc tổ chức bộ.... Đảng Cộng sản Việt Nam là Đảng cầm quyền, lãnh đạo Nhà nước và xã hội.”

Ngày 18/01/2011, Quốc hội đã thông qua, Quốc hội đã thông qua toàn quốc Hội đồng XI của Đảng thông qua ngày 19 tháng 01 năm 2011 cũng viết: “Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đảng tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam; đội tiên phong trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, của nhân dân lao động và của dân tộc...”

“...Đảng lấy chủ nghĩa Mác - Lênin và tiếp tục Hô Chí Minh làm nền tảng tư tưởng, kim chỉ nam cho hành động, phát huy truyền thống tập thể của dân tộc, tiếp thu tinh hoa trí tuệ của nhân loại, nghiêm chỉnh quy luật khách quan, xu thế thời đại và thực tiễn của đất nước để đưa Cương lĩnh chính trị, đường lối cách mạng đúng đắn, phù hợp với nguyện vọng của nhân dân.”

Như vậy, nếu chúng ta 3 Văn kiện (Điều 4 Hiến pháp, Công ước lĩnh và Điều lệ đảng) thì rõ ràng đó là ý của Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng khi ông này nói vì c s a để Hiến pháp 1992 phải “bám sát và kết hợp a Công ước lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội và các văn kiện khác của Đảng và i l n th XI của Đảng.”

LÃNH ĐO TUYẾN Đ

Và một khi đã “bám sát” thì Hiến pháp mới cũng phải viết theo “mệnh lệnh” để quy định, để đảng của Công ước lĩnh, theo đó sẽ xác định: “Đảng Công sản Việt Nam là Đảng cầm quyền, lãnh đạo Nhà nước và xã hội. Đảng lãnh đạo bộ máy công ước lĩnh, chiến lược.... Đảng thống nhất lãnh đạo công tác cán bộ và quản lý đất nước cán bộ .... Đảng lãnh đạo thông qua tổ chức đảng và đảng viên hoạt động trong các tổ chức của hệ thống chính trị .... Đảng thống nhất xuyên nâng cao năng lực cầm quyền và hiệu quả lãnh đạo, đảng thống nhất phát huy mọi vai trò, tính chất đảng, sáng tạo và trách nhiệm của các tổ chức khác trong hệ thống chính trị ....”

Và Bên Công ước lĩnh tất nhiên, chúng ta quy định tổ chức của dân khi Đảng thống nhất nhét vào mệnh lệnh dân để biến dân hô hoán lên rằng : “Đi lên chủ nghĩa xã hội là khát vọng của nhân dân ta, là sự lựa chọn đúng đắn của Đảng Công sản Việt Nam và Chủ tịch Hồ Chí Minh, phù hợp với xu thế phát triển của lịch sử.”

Đó rồi phải để cho đảng tự ý “Tăng cường sự lãnh đạo tuyến dưới, trực tiếp với mọi mặt của Đảng, sự quản lý tập trung thống nhất của Nhà nước đối với Quân đội nhân dân, Công an nhân dân và sự nghiệp quốc phòng - an ninh.”

Nếu còn phải nghe theo Nguyễn Sinh Hùng để “bám sát” cái sai lầm, hão huyền của Công ước lĩnh thì Hiến pháp mới sẽ phải tiếp tục “quá độ” lên Xã hội chủ nghĩa theo kiểu Việt Nam, dù cho ai trong đảng CSVN có thể hình dung ra cái xã hội này nó như thế nào !

Công ước lĩnh trong thực tế đã cho chúng ta ăn bánh vẽ khi chúng ta đoán rằng : “Cuộc đấu tranh của nhân dân các nước vì hoà bình, để tập dân tộc, dân chủ, phát triển và tiến bộ xã hội dù gặp nhiều khó khăn, thách thức, nhưng sẽ có những bước tiến mới. Theo quy luật tiến hoá của lịch sử, loài người nhất định sẽ tiến tới chủ nghĩa xã hội.”

Về phương diện xây dựng đất nước, Công đồng nói rõ vai trò “chủ đạo” của Nhà nước trong lãnh đạo kinh tế, dù đất nước không phải nhận vài trò của nền kinh tế thị trường.

Công đồng viết: “Phát triển nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa với nhiều hình thức sở hữu, nhiều thành phần kinh tế, hình thức tổ chức kinh doanh và hình thức phân phối. Các thành phần kinh tế hoạt động theo pháp luật đều là bộ phận hợp thành quản lý của nền kinh tế, bình đẳng trước pháp luật, cùng phát triển lâu dài, hợp tác và cạnh tranh lành mạnh. Kinh tế nhà nước giữ vai trò chủ đạo. Kinh tế thị trường không ngừng được củng cố và phát triển. Kinh tế nhà nước cùng với kinh tế thị trường ngày càng trở thành nền tảng vững chắc của nền kinh tế quốc dân. Kinh tế thị trường là một trong những động lực của nền kinh tế.”

Như thế rõ ràng là đất nước đã nắm bắt cơ hội thế kỷ 21, mặc dù ngay trong Điều 1 của Hiến pháp năm 1960 đã viết:

“Nền Cộng hòa Việt Nam là một nước dân chủ công hòa.”

Tất cả quyền bình đẳng trong nước là của toàn thể nhân dân Việt Nam, không phân biệt giới tính, gái trai, giàu nghèo, giai cấp, tôn giáo.”

Hiến pháp 1960 còn công nhận quyền “phúc lợi” của người dân.

Điều 70 trong Hiến pháp 1960 viết nguyên văn:

“Số phận của Hiến pháp phải theo cách thức sau đây:

a) Do hai phần ba tổng số nghị viên yêu cầu.

b) Nghị viện bầu ra một ban để thảo luận để thay đổi.

c) Nghị viện thay đổi khi đã được Nghị viện chấp thuận thì phải đưa ra toàn dân phúc quyết.”

Tuy nhiên khi Hiến pháp 1959 cho đến Hiến pháp 1992 Quốc hội cộng hòa đã thể hiện ý chí quy định “phúc quyết” cộng dân để thảo luận Hiến pháp, dù Điều 4, Hiến pháp 1959 cũng viết: “Tập thể quy định nội dung trong Hiến pháp Nam dân chủ cộng hòa để thu hút nhân dân. Nhân dân sẽ đóng góp quy định nội dung qua Quốc hội và Hội đồng nhân dân các cấp do nhân dân bầu ra và chịu trách nhiệm trước nhân dân.

Quốc hội, Hội đồng nhân dân các cấp và các cơ quan Nhà nước khác đều thực hiện nguyên tắc tập trung dân chủ.”

Đến lần sửa đổi 1980, một lần nữa quy định nội dung cộng dân được lặp lại trong Điều 4: “Tập thể quy định nội dung trong Hiến pháp Nam dân chủ cộng hòa để thu hút nhân dân. Nhân dân sẽ đóng góp quy định nội dung cộng hòa mình thông qua Quốc hội và Hội đồng nhân dân các cấp do nhân dân bầu ra và chịu trách nhiệm trước nhân dân.

Quốc hội, Hội đồng nhân dân các cấp và các cơ quan Nhà nước khác đều thực hiện nguyên tắc tập trung dân chủ.”

Và sau cùng, lần chỉnh sửa năm 1992 còn ghi vào Hiến pháp về Nhà nước “bổ sung”: “Phát huy quy định làm chủ mà mọi mặt của nhân dân” bổ sung ghi trong 2 Điều sau đây:

Điều 2: “Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Nhà nước của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân. Tập thể quy định nội dung Nhà nước thu hút nhân dân mà nền tảng là liên minh giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và tầng lớp trí thức.”

Điều 3: “Nhà nước bổ sung và không ngừng phát huy quy định làm chủ mà mọi mặt của nhân dân, nghiêm túc mà hành động xâm phạm lợi ích của Tổ quốc và của nhân dân; xây dựng đất nước

giàu mạnh, thúc đẩy công bằng xã hội, mọi người có cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc, có điều kiện phát triển toàn diện.”

TIẾNG NÓI NHÂN DÂN

Trước việc các Lãnh đạo Quốc hội đặt cái cây trước con trâu khi sửa đổi Hiến pháp 1992, Chủ tịch nước đã gọi Kiện nghị đề Quốc hội đòi đóng trừ là “quyền làm chủ đất nước”.

Báo cáo của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam viết: “Chủ tịch và nhân dân phải kiên trì trước việc Quốc hội ban hành nghị quyết về việc sửa đổi, bổ sung Hiến pháp 1992, mong muốn việc sửa đổi, bổ sung Hiến pháp lần này tiếp tục khẳng định Nhà nước ta là Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân; tiếp tục quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân. Hiến pháp cần quy định rõ cách thức song quyền lực nhà nước của nhân dân thông qua dân chủ trực tiếp và dân chủ tập thể; tiếp tục khẳng định Nhà nước tôn trọng và bảo đảm quyền công dân, quyền con người; xác định rõ quyền và nghĩa vụ của công dân. Hiến pháp cần quy định những nguyên tắc cơ bản nhất, có tính ổn định lâu dài, làm cơ sở cho việc xây dựng hệ thống chính sách, pháp luật nhằm huy động mọi nguồn lực trong và ngoài nước, góp phần vào sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc trong thời kỳ mới.

Chủ tịch và nhân dân kiên nghị Ủy ban đề xuất sửa đổi Hiến pháp năm 1992 và các cơ quan hữu quan cần thiết phải phát huy dân chủ, huy động tối đa sự đóng góp trí tuệ của các tầng lớp nhân dân vào việc tiếp tục kế thừa, sửa đổi, bổ sung Hiến pháp.” (Kiện nghị chủ tịch gọi Khóa QH 2, công bố ngày 20-10-011)

Như vậy đã rõ ràng cộng hòa hay cộng hòa phải thực tại đứng ra để bắt phải nghe thêm nhiều lần nữa câu nói ngắn gọn, nhưng mang nặng tính tôn giáo dân là chủ nhân của đất nước: “tiếp tục quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân.”

Theo Ban đề xuất sửa đổi Hiến pháp thì: “Đến nay, tháng 4/2012 sẽ trình Ban Chấp hành Trung ương Báo cáo Tiếp tục kế thừa và những nội dung của sửa đổi, bổ sung của Hiến pháp 1992.

Hiến Pháp Chưa Sẵn Đã Phá

Tác Giả: Phạm Tròn

Thứ Sáu, 04 Tháng 11 Năm 2011 04:41

Tháng 10/2012 trình Quốc hội thảo luận, cho ý kiến về dự thảo 1 của Hiến pháp. Tháng 1/2013 tập thể ý kiến nhân dân, các ngành, các cấp về dự thảo sửa đổi Hiến pháp, và đến Tháng 10, hoặc 11/2013 sẽ trình Quốc hội xem xét, thông qua.” (Báo Tuổi Trẻ)

Nhưng vì sao tập thể “ý kiến nhân dân” sẽ được tập thể ra sao, nếu Điều 4 Hiến pháp 1992 vẫn được giữ nguyên trong dự thảo Hiến pháp mới ?

Bởi lẽ khi phải “bám sát Cương lĩnh” để sửa đổi Hiến pháp theo yêu cầu của Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng thì đương nhiên vai trò lãnh đạo tuyệt đối của “nhà nước và xã hội” của Đảng phải được bảo vệ không khác gì khi chưa sửa đổi, kể cả việc kiên định như Chủ nghĩa Mác-Lenine và tư tưởng Cộng sản Hồ Chí Minh.

Nếu thế thì vì sao dự thảo này chỉ còn là một trò hề trước mặt người dân và Thế giới./-

Phạm Tròn